

Openbaringen 2:19-20

1 wat Jezus weet 2 wat Jezus zegt 3 wat Jezus doet

Gemeente,

Van tijd tot tijd komt iemand in het nieuws die een dubbelrol speelde. Iemand die bestuurslid is van een bedrijf of stichting en daar onnoemelijk veel tijd in steekt en voor betekent. Maar dan komt aan het licht dat die diezelfde persoon jarenlang geld heeft doorgesluisd naar zijn eigen rekening. Iemand die dus enerzijds heel veel heeft betekend voor een stichting, maar tegelijkertijd heel veel schade heeft berokkend.

En dat kan ook in de kerk, in de gemeente. En dat was zo in Thyatire. Dat zag Jezus, Die ogen heeft als een vlam vuur, dus ogen die dwars overal doorheen kijken. Dat de engel, de voorganger van de gemeente, zo iemand was. En daaruit blijkt al dat het vooral een brief is die aan Thyatire die over en tot ambtsdragers is gericht.

En we vragen ons ook nu af: wat kan hiervan waar zijn in Waarder anno 2014. Dat iemand aan de ene kant veel betekent voor Gods gemeente en Koninkrijk, maar ondertussen ook ontzettend veel schade berokkent. Een dubbel-leven dus.

Thyatire. Eigenlijk een volstrekt onbekende plaats. We weten maar één naam van iemand die er vandaan komt. Een vrouw, die een purperverkoopster was. Handelingen 16, wier hart de Heere opende. Weet je het al? Lydia. Wie weet, is door haar toedoen in Thyatire de gemeente ontstaan die er rond 90 na Christus is.

1 wat Jezus weet

En het blijkt wel direct dat er over de gemeente, over velen in de gemeente, waaronder de voorganger, veel goeds te zeggen valt. Jezus weet haar werken, en dat zijn er nogal wat: liefde, dienst, geloof en lijdzaamheid. En, en dat is bijzonder: die werken nemen alleen maar toe. Die zijn nu meer dan in het begin. Het contrast met de gemeente van Efeze: daar was de eerste liefde verlaten, de liefde minder geworden, maar in Thyatire juist meer. Die liefde. De eerste liefde.

Als u daarvan weet. Vul het maar in. Die eerste tijd dat Jezus Zich openbaarde aan je. Dat Hij je geloof gaf: ik ben verlost, ik ben verzoend, gered. Ik ben gekocht en heb een Borg en Zaligmaker. Misschien viel het wat samen met je eerste avondmaalsgang of je belijdeniscatechisatie of belijdenis gaan doen. Misschien kwam het

ineens, misschien na een lange tijd van zoeken en worstelen, hopen en wanhopen. Maar toen: gered! Jezus eigendom en Gods kind! Hij voor mij. En de kerkdienst mocht heel de zondag duren. Heel de dag door kon je bidden en danken en zingen. Alsof je in een roes leefde.

Verwondering en verlangen om heen te gaan. Om eeuwig met de Heere te zijn. Het had zó gemogen van je. Eerste liefde. En die was meerder geworden. Misschien minder gevoelsmatig en emotioneel, maar wel dieper in verwondering: o, dat de Heere me steeds weer opzoekt en weer aanneemt en weer trouw blijft. Wat is Zijn trouw groot, ondanks alles wat ik Hem aandoe. Liefde, die verdiepte. Onvoorstelbaar Heere, dat U mij niet zat wordt en wegschuift of laat voor wat ik ben als ik weer eens afdwaal. Wonderlijk Heere.

En dan uw dienst. De dienst van bewogenheid. Zeg maar vrijwilligerswerk. Om bij te springen, om te hulp te komen. Iemand die gehandicapt is, die eenzaam is, weduwe of weduwnaar is. U hebt er oog en hart voor en zoekt die mensen op. En dat wordt meer, dat neemt steeds toe.

En dan uw geloof. Dat is hier vooral: trouw. Trouw in het gebed en Bijbellezen. Trouw in de omgang met God in stille tijd. Trouw in de gemeente. Niet hier weer mee stoppend en daar aan beginnend en ook weer mee stoppend, nee, trouw. Duurzaam. En dat meer en meer.

En dan lijdzaamheid. Dat is volhouden. Ook al valt het zwaar. Omdat je niet altijd vrucht ziet. En kunt denken: waar doe ik het voor? Omdat je meewarig wordt aangekeken en bespot als je toetst en dingen afwijst. Omdat de vervolging zich begon af te tekenen. Omdat je het toch al druk genoeg hebt met alle andere dingen van het leven. Maar ze hielden vol. Het was hun wat waard en mocht ze wat kostten. Meer en meer.

Ik weet uw liefde, dienst, trouw en lijdzaamheid. En dat daar stijgende lijn inzit, toename. Verdieping, versterking. Nu weten we denk ik allemaal wel dat dat niet vanzelf spreekt: want als het over deze dingen gaat dan geldt: minder wordt het vanzelf. Om het af te laten zakken, je liefde, je dienstbetoon, je trouw in de omgang met God, je volharding, daar hoef je niks voor te doen. Dat gaat vanzelf. Drukte en alles wat er op je af komt duwt het vanzelf naar de rand van je leven toe. Drukte en duizend en één dingen laten het vanzelf inzakken. En je zondige aard, je ingebakken tegenzin en lusteloosheid trekken het vanzelf omlaag en brengen het vanzelf tot stilstand.

Maar dat hoeft dus niet. Het kan ook anders. Omdat Christus zo'n bron van leven is. Omdat de Heere Jezus zo'n reservoir van Geest en leven is. Hij heeft in Zijn opstanding het leven ontvangen, de Geest

ontvangen. In overvloed. Genoeg om heel Zijn Kerk alle eeuwen door rijk uit te laten leven. Een oceaan zo vol, die nooit leeg raakt. Dat heeft Jezus verdiend door Zijn lijden en sterven. Door de wet volkomen te gehoorzamen ten einde toe, tot de dood aan het kruis toe. Door de straf te dragen en de vloek weg te nemen. En toen Hij dat gedaan had, toen kreeg Hij het beheer over heel de voorraad van de hemel. Over heel de oceaan van hemelse geestelijke zegeningen. Die talloze vingerhoeden vullen kan. Als een krachtcentrale die eindeloos veel apparaten duurzaam van stroom kan voorzien. Hij geeft het! Hij geeft liefde, dienstbetoon, trouw en volharding. En Hij maakt herten daarnaar hongerig en dorstig. Hij stort en stuwt dat uit in levens. En zij vragen daarom aan Hem. Zij smeken daarom aan Hem. Zij houden hun lege hart onder Zijn volle reservoir. Zij houden hun lege emmers onder de pomp van Zijn volheid. Als in een Afrikaans land waar een pomp geslagen is in het dorp. En welke inwoners hebben dagelijks water? Die elke dag naar de pomp lopen met hun emmer. Welke gelovigen hebben dagelijks nieuwe liefde, dienst, trouw en volharding? Die dagelijks tot Christus gaan. Hij geeft het, dag in dag uit. Hoe meer iemand groeit in geloof, hoe vaker hij tot Christus komt, hoe meer iemand toeneemt in geloof hoe korte iemand bij Christus vandaan kan blijven. En zo kan het zijn dat Jezus van Thyatire zegt: u hebt liefde, dienst, trouw en volharding en dat hoe langer hoe meer.

En dan kijken we maar in de spiegel en vragen ons af: zou de Heere Jezus dat ook van hervormd Waarder kunnen zeggen in 2014? Van haar kerkenraad en predikant, en gemeenteleden: Ik weet het en het is er meer en meer?

Of: is er juist verachtering, zo noemen we dat wel. Teruggang. De 1^e liefde is weg, is over. Dat hunkerende, ontroerende, verlangende om heen te gaan, dat volle: minder, minder. Steeds minder dienstbetoon. Steeds minder tijd voor, steeds minder aandacht voor, steeds drukker met dingen die wel wat geld opleveren. Steeds minder tijd om te bidden, Bijbel te lezen, stille tijd te houden. Minder dan in het begin. Steeds minder ijver en volharding. Geneigd om op te geven en bijtje erbij nee te gooien.

Schamen we ons dan niet? Want het kan zo anders! In Thyatire was het anders. Bekeert u, maak eens nieuwe keuzes. Herschik je bezigheden en je prioriteiten. Bekeert u. Het kan zo anders. Christus kan het zo geven zoals in Thyatire: meer en meer. Uit Zijn volheid ontvangen genade voor genade. Voor lege emmers, lege herten.

2 wat Jezus zegt

Maar...! Ik heb tegen u..... U speelt een dubbelrol. Waardoor u de gemeente en Gods rijk ook onnoemelijk veel schade berokkent. Aan de ene kant bouwt u het schip van Gods kerk met liefde, dienst, trouw en volharding, en tegelijk maakt u het lek zodat het dreigt te zinken. Een schip bouwen en tegelijk lek maken.

Hoe dan? Wel er is in de gemeente een vrouw Izebel. Nee, zo heet ze niet, integendeel. Ze zegt van zichzelf dat ze profetes is. Iemand die namens God optreedt. En Zijn stem laat horen. Met veel charme en mooie woorden. Met vriendelijkheid en minzaamheid. En ze heeft de mond vol over God en Zijn stem. Maar Jezus noemt haar: Izebel. Izebel, dat was de vrouw van Achab. De vrouw uit Sidon die Achab en het volk Israel afvoerde van de Heere en Zijn dienst en er de afgodsdienst van Baal en Astarte binnenbracht. Zo noemt Jezus haar: Izebel.

Maar, goed opletten, waar het in deze brief omgaat is dat de verhoogde Christus de voorganger, de kerkenraad van de gemeente aanspreekt over Izebel. Ik heb tegen u dat gij haar laat leren. U laat haar leiding geven en onderwijs geven. Dat is Jezus' verwijt aan de voorgangers van de gemeente. Zij laten dwaalleer verspreiden en leren. Dwaalleer. Goed opletten, iemand kan zelf een kind van God zijn, iemand die weet heeft van Jezus' liefde en toch een verkeerde leer aanhangen en doorgeven die de gemeente te gronde zal richten. Ook kinderen van God kunnen een gevaar zijn voor de gemeente als zij er het voor het zeggen krijgen. Als zij dwaalleer verspreiden. Niet voor niets heeft de kerk der eeuwen de juiste leer samengevat in de catechismus, Nederlandse Geloofsbelijdenis en Dordtse Leerregels. Maar wie daarvan afwijkt. En verkondigt dat Jezus voor iedereen gestorven is en dat je dat geloven moet. Of dat de uitverkiezing net zo goed gemist kan worden. Of dat de doop bediend wordt op grond van je geloof. Of dat ik me geschikt moet maken voor bekering. Of juist dat we niet over schuld moeten hebben, we moeten loven en prijzen. O dat kan mooi klinken, vurig gebracht worden, kindvriendelijk en eenvoudig onder woorden gebracht, maar het is dwaalleer.

Ik vind het moeilijk om te zeggen in uw midden, maar het moet: als er zulke clubleiding of kringleiding is..... Waar haal je het recht vandaan om te leren, te zingen zoals jij het voelt in plaats van zoals de kerk het belijdt en het Woord het zegt? En moet de Heere Jezus zeggen tegen ons: voorgangers, u laat zulke leidinggevendenden maar begaan, hun gang gaan? Waarom laat u ze de fundering ondergraven en uithollen. Aan de ene kant betekent u veel voor de gemeente, aan de andere kant laat u haar infiltreren door dwaling.

In Thyatire ging het nog verder. Die Izebel bracht dwaalleer, maar bracht ook op dwaalspoor in het leven. Hoe zo dat? Nu, we zagen al aan Lydia dat zij purperverkoopster was. Kleine zelfstandige. En die waren er veel in Thyatire. Dat is uit inscripties gebleken. Er waren wolwevers, kleermakers, leerlooiers, kopersmeden, pottenbakkers, purperfabrikanten. Allemaal kleine zelfstandigen, zzp'ers misschien. En die hadden zich, net als in Griekenland in bijv Korinthe, verenigd in beroepsgilden. Verenigingen van bepaalde beroepen. Het gilde van de leerlooiers, het gilde van de wolwevers enz. En daar moest je ook wel bijhoren, want in dat gilde gunde men elkaar opdrachten, kocht men gezamenlijk met korting in, verwees men door naar elkaar. Als je niet bij zo'n gilde hoorde kon je het vergeten. Hield je een zieltogend en armetierig bedrijfje over dat weggeconcurrereerd werd.

Maar die gilden hielden hun feesten. Jaarfeesten en op andere tijden. Rondom hun afgod, want elke gilde had een afgod. Feesten rondom het afgodsbeeld en met wat bij en feest hoorde: muziek, dans, erotiek, drank. Als je daarnaar toe gaat als christen wek je de schijn dat je die afgod ook erkent. Als je daarnaar toegaat kom je in een sfeer die gestempeld wordt door overtreding van de 10 geboden. Die bol staat van vloeken en schuine grappen, van praten over sport, auto's en vrouwen, Je zou er de tien geboden en dan de Bergrede en catechismus-zondag 34-44 eens naast moeten houden. Of Galaten 5:19-21. Dus het gaat erom: waar ga je heen? Waar kijk je naar? Welk gezelschap zoek je op en voel je je prettig bij? Zou bij een kind van God zijn of haar hart niet omdraaien in zo'n sfeer? Als God zo tekort gedaan wordt en Zijn geboden overtreden worden en dat amusement is? Als zonden die gehoord en gezien worden tot ontspanning en genot dienen? Kun je daar als kind van God voor je plezier zijn en naar kijken en meedoen? Je voelt wel, dat raakt eraan: waar ben je zaterdagavond, waar kijk je naar op tv of film of dvd? Waar geniet je van?

Maar Izebel zei: och, dat kan best. Daar kun je als christen heus wel aan meedoen. Je meent het toch niet. Je doet het alleen maar voor je beroep. Anders lig je eruit. Niet alleen als persoon, da's ook al heel vervelend, maar ook als bedrijf en dat is je inkomen en je werk. Dus je moet daar toch naar toe. Och, zei Izebel, misschien kun je er nog wel iemand tot geloof brengen en een goed gesprek mee voeren. Maar dat was niet meer dan een pleistertje, want daar was ze anders nooit zo druk mee.

En de verhoogde Christus zegt tegen de voorgangers: Ik heb tegen u dat u Izebel maar laat begaan. Dat gij haar laat leren. En er haar niet op aanspreekt, niet op huisbezoek aan de orde stelt, haar vermaant, terugroept. En als ze dan niet zou luisteren, haar uit de

leidinggevende functie zet. Dat heb Ik tegen u. Want zo bouwt u met liefde, dienst, trouw en volharding het schip van de gemeente, en tegelijk laat u het schip lekmaken en zinken. En we weten vanuit de vroege Kerk dat er eind van de 2^e eeuw, dus 100 jaar later in Thyatire geen gemeente meer was. Toen was het schip gezonken..... Binnen 100 jaar.

3 wat Jezus doet

En als u dan niet optreedt, dan zal Ik optreden zegt Christus. Ik zal haar straffen, te bed werpen. En Ik zal haar kinderen, dat zijn geestelijke kinderen, door de dood ombrengen. Maar hoe zegt Ezechiël dat ook al weer? Als de goddeloze niet vermaant wordt en hij sterft in zijn ongerechtigheid, dan zal hij sterven om zijn zonden, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. Ambtsdragers die niet gewaarschuwd hebben, die dwaalleer en dwaalspoor niet hebben afgewezen en onder tucht gezet, die zal het van hun hand geest worden. Die zal God erop aanspreken: waarom hebt u niet zorg gedragen voor Mijn gemeente? Haar niet beschermd tegen verdervende invloeden?

Tegelijk zien wij ook wat de bijbelse vereisten zijn voor een ambtsdrager. Als wij ooit weer eens vacatures krijgen.....: mannen, die in liefde, dienst, trouw en volharding bloeien en die de dwaalleer kunnen onderscheiden en benoemen, die de dwaallichten durven aan te spreken en terecht te wijzen. Opdat de Gemeente heilig zal zijn. Zulke ambtsdragers heeft een gemeente nodig.

En Ik zal u geven, ieder naar zijn werken. Dat komt vaak voor in de Bijbel. Vergelden naar Zijn werken, oordelen naar de werken. Je denkt in eerste instantie dan: ja, maar het gaat toch om het geloof? Het geloof maakt toch zalig? Geloof: of dat er is, dat beslist. Jazeker, maar als dat er zo staat dan bedoelt de Bijbel daarmee: of er geloof is dat blijkt uit de werken. Waar geloof zal te merken zijn aan werken. In elk geval te merken door God. God peilt ieders leven en werken. Of er liefde in zit, of er geloof in zit. Want waar geloof is daar is liefde tot God en daar is haat tegen de zonde. Niet volmaakt, niet altijd even sterk, maar wel in beginsel. Als God je werken, je leven ziet en peilt, er insteekt en er zit nergens liefde in en nergens haat tegen de zonde, dan heb je niet geloofd. Niet echt geloofd in Christus. Als de zonde je geen vijand is geworden, als de zonde je onverminderd liefgebleven is, is er nooit geloof geweest. Dan sta je alleen, voor eigen rekening en wordt je geworpen in de poel van vuur en sulfer.

Maar waar God liefde proeft tot Hem en haat tegen de zonde, dat is het bewijs: er is geloof. Het geloof verraadt zich en blijkt uit liefde tot God en haat tegen de zonde. De werken verraden het, als God ze

openknipt dan vindt Hij liefde. Als Petrus: Gij weet alle dingen Gij weet dat ik U liefheb. Dat bewijst geloof. Dat verraadt geloof in Christus. Haat tegen de zonde verraadt geloof. Strijdt tegen je eerezucht en hoogmoed en gemakzucht verraadt en bewijst geloof. De werken bewijzen het. En na vanmorgen als gemeentelid, als ambtsdrager vlucht ik temeer tot Christus. Want als ik voor eigen rekening sta... Ik heb een Borg nodig, een Middelaar. Die mij helemaal voor Zijn rekening neemt. Die mij leert mijn taak en ambt te doen naar Gods wil. En Die mij verzoent.

Naar hun werken. En daar zit ook in: er zal verschil zijn in de heerlijkheid. Iedereen in de hemel is zalig. Maar de één heeft meer heerlijkheid dan de ander. Allemaal glazen, allemaal vol, maar het ene glas is groter dan het andere. I Cor 3. Wie als echt gelovige gebouwd heeft met stro en stoppelen en hout die zal behouden worden als door vuur, maar zijn werk zal verbrand worden. Omdat hij de gemeente schade heeft berokkend, Gods koninkrijk heeft laten aantasten. Maar de gelovige die heeft geleden en is gemarteld, die gelovige die heeft gestreden in de gemeente, dwaalleer en dwaalspoor heeft aangewezen, die zal veel heerlijkheid ontvangen. De werken volgen hen na.

En ik bid temeer: o Heere, leer mij Uw Gemeente dienen, Uw rijk bouwen, vergeef mijn nalatigheid, mijn zonden, mijn gebrek aan ijver, inzicht, zelfverloochening. O Heere Jezus, neem mij voor Uw rekening, heel en al. Amen